

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2023/6

II. Debreceni Református Napok

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Közös megerősítés

*Az alábbiakban rendhagyó interjú olvasható. A lányommal, a most konfirmált **Fazakas Jankával** beszélgettünk a konfirmáció jelentőségéről, saját élményeinkről. Így egy kicsit beleláthattunk fiataljaink mai helyzetébe, illetve gyülekezetünk több, mint harminc évvel ezelőtti történetébe.*

Éppen a rendszerváltás utáni első tanévben voltam hetedikes, így 1990 őszétől jártam kátéórákra. Mi alkottuk Lajos bácsi első itteni csoportját, miután megérkeztek a Nagyerdei Gyülekezetbe. Nagyon sokan jártunk, csoportbontásban, hiszen több mint hetvenen konfirmáltunk 1991 májusában. Azóta sem tapasztaltunk ekkora létszámot. Akkoriban ugyanis még sok családban úgy vélték, hogy kifizetődő lehet közelebb húzódni az egyházakhoz, arra gondolva, hogy valamiféle konzervatív visszarendeződés következhet Magyarországon az első szabadon választott kormánnyal. Aztán a legtöbben rájöttek, hogy semmilyen politikai vagy anyagi előnyük nem származik ebből, és akkor sokan elmaradoztak a templomokból, fiatalok és idősebbek egyaránt. Így aztán a mi közösségünkéből is alig maradtunk tízen, s jártunk továbbra is templomba. Érdekes azonban, hogy ma hárman is presbiterek vagyunk az akkor konfirmáltak közül. Te hogyan érzed magad a csoportotokban?

Nagyon jól! Sokakkal szinte születésünk óta ismerjük egymást a gyülekezetből, mert a legtöbben olyan családban nevelkedünk, akik rendszeresen járnak

istentiszteletre, kiscsoportokba, többgenerációs táborba, és sokat szolgálnak.

Ezért volt jó érzés végig tudni, hogy ebben a konfirmációs csoportban 24 fiatal azonos cél miatt van jelen. Olyan cél miatt, amelyet lehet, hogy részben a szülők, keresztszülők tűztek ki, de természetesen mi magunk is teljesen tudtunk azonosulni ezzel. Az ifjé

járás is a saját döntésünk lesz: nagyon készülünk már erre, alig várjuk, hogy a felsőtárhányi nagytáborban önálló ifis csoportunk legyen, és majd a gyülekezet előtt is bemutatkozhatunk. Emlékszem, az első, amit Lajos bácsi tanított nekünk, harmóniumon kísérve, a Most, most még ifjú korodban, add át Jézusnak szíved... kezdetű ének volt. A kátéóráinkat gyakran kezdtük ezzel. A Megtaláltuk a Messiást! című, Szénási Sándor által összeállított konfirmációs olvasókönyv alapján tanultunk, akkor még friss kötet volt, először 1989-ben jelent meg. Érdekes, hogy még ma is ennek a felújított változata a vezérfonal, Ti is ezt használtátok Judit nénivel. A ti kátéóráitok milyenek voltak?

A tanév során egyre jobban megszerettük az alkalmakat. Főleg azért, mert válaszokat adtak olyan kérdésekre, amelyeket nem annyira akartam megkérdezni, mert magam szerettem volna rájönni a feleletre. Ilyen volt például a Tízparancsolat. Tanultunk korábban erről hittanórákon, mégis, bennem maradt egy csomó kérdés. Aztán most, a kátéórákon végre megláttam a parancsolatok mélységét. Azt, hogy egy-egy,

Közös megerősítés

akár rövid parancsolat mennyi mindenre vonatkozik, mi mindent lehet érteni alatta. *Hosszú évtizedek óta a legtöbb református fiatal hetedikes korában konfirmál, Te viszont egy évvel elhalasztottad. Nem bántad meg?*

Régóta készülök lélekben a konfirmációra, tulajdonképpen azóta, hogy a bátyám, Berci 2019-ben fogadalmat tett. Mégis, a saját döntésem is volt, hogy egy évvel elhalasztottuk a jelentkezést. De nagyon örülök, hogy most, nyolcadikban, tizennégy évesen konfirmáltam, és egyébként így volt ezzel néhány barátnőm is. Egyrészt azért, mert így az egy évvel alattunk járó, bár velünk egykorú barátnőinkkel együtt tehettünk fogadalmat, és együtt leszünk ifisek is. Másrészt mert idén már sokkal érettebben, jobban meg tudtam élni a konfirmációt, fel tudtam fogni a jelentőségét. Tavaly ez talán még nem ment volna. *Mit értesz a konfirmáció jelentőségén, miben erősített meg Téged?*

Komoly dolognak tartom, hogy most már a gyülekezet úrvacsorával élő tagja lehetek. Bár kiskorom óta rendszeresen járok a gyülekezetbe, és az utóbbi években igyekszem szolgálni is a táborokban vagy a Gyerekhéten, mégis fontos és felelősségteljes dolognak gondolom, hogy már teljes jogú tagja lehetek a gyülekezetnek. Azt hiszem, valóban fel tudtam mérni a közösen mondott konfirmációs eskünk jelentőségét: „Ígérem és fogadom, hogy Jézus Krisztusnak igaz követője, református keresztyén anyaszentegyházunknak egész életemben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló és áldozatkész tagja leszek.” Igyekszem is betartani ezt a fogadalmat.

Dr. Fazakas Gergely

Konfirmált fiatal imádsága

Drága mennyei Atyánk!

Köszönjük neked ezt a mai napot. Hogy szép az idő, hogy ideérhettünk, és hogy végigjárhattuk veled ezt a 'felfedezőutat'. Hiszen ez volt számunkra a konfirmáció. Felfedezőút, amelynek végén nem egy sziget, egy erdő vagy egy folyó várt, hanem Te. Hálásak vagyunk neked a csapattunkért, amit a Te szereteted hozott össze. Hálát adunk családjainkért, akik fontosnak tartották, hogy Téged jobban megismerjünk, hitünkben jobban megerősödjünk. Kérünk, add meg, hogy mindannyiunkban végbe mehessen ez a megerősítés, és még tovább gazdagodjunk hitben és ismeretben itt, a gyülekezet körében. Kérünk, vigyázz családjainkra, távol lévő szeretteinkre, és adj gyógyulást a betegeknek, vigasztalást a gyászolóknak. Fiad nevében kérünk, Ámen!

Németh Máté

Konfirmandus megáldása

Konfirmált fiatalok köszöntése

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít!” (Fil 4,13)

Az egyik magyarországi felekezet 2023-ban – a Pál apostol által írt, előbb elhangzott ígére alapozva – a konfirmációt és az elköteleződést állítja a középpontba.

Az elköteleződés sok, akár különböző megközelítésű definíciója olvasható tanulmányokban, lexikonokban vagy akár az interneten. Az elkötelezettség valakinek egy ügy, hivatás, értékelfogás melletti határozott és tartós kiállása, az adott felfogásban, hivatásban való kitartása. Kiállítás valaki vagy valami mellett, illetve ellene. Arra a személyre, aki elkötelezett, nincsenek hatással a körülmények és az érzelmek sem. Az elköteleződés nem egy pillanatnyi állapot vagy jellemvonás, hanem hosszabb időszak alatt, akár egy életen át erősödik, válik nyilvánvalóvá.

Azt gondolom, hogy a Krisztusban hívó ember egyik sarokköve az elköteleződés. Akit megérintett az Úr kegyelme, az Ő szeretete, annak az út ki van jelölve. Ezen az úton nem vagyunk egyedül! Kapunk támogatást a Szentírásból, és kapunk olyan segítséget is, aki mellettünk van az ige üzenetének megértésében. A hit sosem áll meg, folyton változik, fejlődik, edződik, mint a nemesacél, azáltal, hogy nap mint nap megéljük azt, otthon a családban, a gyülekezetben, a munkahelyen, olyan alkalmon is, ahol ismeretlenekkel találkozunk, azaz mindenhol és mindenkor képviseljük az Urat mint az Ő tanítványai. Ezért nem mindegy, hogy hogyan kezdjük a napot, hogy valóban tisztában vagyunk-e küldetésünkkel.

Amilyen az alap, olyan a felépítmény, amilyen a hitünk, olyan a személyiségünk,

az életünk. Hiszem azt, hogy a Krisztusban vetett hit jóval több annál, mint csak az élet fontos kérdéseiben helytállni, hogy az ígéret, amelyet a mi Urunktól kaptunk, több mint minden, amit e világ adni tud.

Kedves konfirmált fiatalok!

Azt kívánom, hogy ti is közösséget találjatok gyülekezetünkben. Szeretettel várunk benneteket a gyülekezeti alkalmakra, a vasárnapi istentiszteletre, a csoportfoglalkozásokra, az ifjúsági programokra, a gyülekezeti táborba, valamint az Összestartozásunk napjára, ahol barátokra találhattok, és meg tudjátok beszélni a titeket érintő kérdéseket.

Mi itt, a gyülekezetben megtapasztaltuk az Úr áldását abban, hogy épülhetünk egymás hite által, hogy feltehetünk egymásnak kérdéseket, mert tudjuk, hogy a válasz segítőkész és szeretetből jön. Egymást, a közösségünket imába foglalva tárjuk aggodalmainkat, kéréseinket, örömeinket az Úr elé. Bárhol és bármikor! Ez utóbbit azért emelem ki, mert nem szükséges hozzá notebook, applikáció vagy mobil. Éljük mindennapjainkat az Úrra nézve, a Szentlélekre hangolva, szem előtt tartva küldetésünket, emlékezve az Apostolok cselekedeteinek könyvében megjelenő két fehér ruhába öltözött férfi figyelmeztető, reményteljes szavaira:

„Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.” (ApCsel 1,11)

Kerti Péter, főgondnok

A gyermekek anyák napi köszöntése

A fél 9-es (fent) és a fél 11-es istentiszteleten

A Családi istentiszteleten

II. Debreceni Református Napok

Elég régóta élek már ahhoz, hogy emlékeim lehessenek azokról az időkről, amikor a keresztyének „nem nagyon látszóttak”, vagy inkább egyáltalán nem is látszóttak kis országunkban. Egy magamfajta (akkor még) ateista polgár legfeljebb temetésen, nagy ritkán esküvőn találkozott szolgálatát végző lelkipásztorral, pappal. Vagy még ott sem, hiszen élénken él bennem az az emlék, amikor gyermekként vettünk részt osztálytársunk elhunyt édesanyjának búcsúztatásán, és a minket elkísérő tanárunknak kint kellett maradnia a szertartás alatt az utcán, ha nem akarta kockáztatni az állását.

Hála Istennek, most szebb napokat látunk. Az országos média hírt ad a csíksomlyói, máriapócsi és más búcsúkról, virágvasárnapon Jézus Jeruzsálembe történő bevonulására ökumenikus összefogásban emlékezünk Debrecen főterén, a Szent Jobb-körmenet minden évben sok hívet vonz, valamint az adventi gyertyagyújtás a debreceni Kossuth téren méltó kezdete a karácsonyi ünnepre való készülődésnek. Ebbe a sorba illeszkedik a 2023. május 17–21. között második alkalommal megrendezett Debreceni Református Napok. Ennek keretében Mennybemenetel ünnepén nyitotta meg kapuit a kívül-belül gyönyörűen megújult egyetemi templom, és adott helyet Gryllus Dániel, Szirtes Edina Mókus, Ferenczi György és az 1-ső Pesti Rackák *Pál apostol – dalok Pál levelei szerint* című előadásának. Gryllus Dániel zenésztársai közül ketten elmesélték, hogy ezek a dalok, Pál levelei megváltoztatták őket is? Már nem ugyanazok, mint akik azelőtt voltak...

A koncertről Fazakas Gergely presbiter testvérünk írt bővebben a Tiszántúli

Református Egyházkerület weboldalán (<https://ttre.hu/tartalom/6379/igehirdetes-a-zene-nyelven-dalok-pal-apostol-levelei-szerint-az-egyetemi-templomban>).

A szombat is tartogatott felejthetetlen élményeket. A gazdag kínálatból a kedvenc *Első Lépés* zenekarunkat szeretném kiemelni elsőként, akik töretlen odaszánással énekelnek már hosszú évek óta mindannyiunk örömeire, lelkesítésére, vigasztalására, biztatására. A nap fénypontja számomra az ezután következő úrvacsorás istentisztelet volt. A Nagytemplom mögötti Emlékkertből messzire zengett a közös kórus által énekelt 42. zsoltár, hangzott az ige és az imádság a ragyogóan tiszta tavaszi ég alatt.

Az időjárás kegyes volt aznap, a tógás diákoknak talán túlságosan is melengető napsütés kitarzott mindvégig, hogy aztán a kora esti órán egy kis csöndes szellő fűjdogálja a Magyar Örökség-díjas Credo együttes kottáinak lapjait. Az ő műsoruk zárta ugyanis a szombati programokat, melyben magyarországi, felvidéki, kárpátaljai és erdélyi költők tollából származó, Istenről és hazáról szóló megzenésített versekkel és a közös éneklés élményével varázsozták el a hallgatóságot.

Győriné Tóth Edit

Első Lépés

Életképek

Hittanverseny a Református Napon

Kismamakör

Szivárványhajtogatás

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református
Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban
31. évfolyam 6. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma:
11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Presbiterválasztás

A presbiterválasztás menetrendje

Az első félévben

A Presbitérium gyülekezetünk különböző rétegeiből megválasztja a Választási Bizottságot (6 fő): Bartikné Kovács Emőke, Gulyásné Tóth Mariann, Koroknai Éva, Kovács Teofil, Máthéné Cseke Magdolna, Szarvasné Joó Anikó és hivatalból Püski Lajos lelkipásztor. A Választási Bizottságot az istentiszteleten bemutatjuk, és akkor leteszik az esküt.

Aug. 1. – szept. 30.

Az **ajánlások ideje** a presbiteri szolgálatra. Célszerű, ha minden gyülekezeti tagunk több személyt is javasol, mert 24 presbitert és 6 pótpresbitert kell választanunk.

Az ajánlás módja:

- ♦ írásban kell felsorolni az ajánlott személyek nevét,
- ♦ csak az ajánló személyes aláírásával hiteles a lap,
- ♦ a templomban lévő urnába kell helyezni.

Október elején a Presbitérium megerősíti az ajánlottak névsorát, és elrendeli a választást.

Nov. 5.: A választás időpontjának szószéki kihirdetése

Nov. 12.: A **jelöltek személyes bemutatása**, írásos bemutatkozó lappal együtt, a délelőtti istentiszteleteken lesz.

Nov. 19.: A **választás ideje**: a délelőtti istentiszteletek utáni egy-egy órában.

Dec. 10-én vasárnap délelőtt a megválasztott új presbiterek **esküvétele**.

Felső sor balról:

Veres Keve, Gulyás László, Bérés Dávid, Paraki Máté, Hacker Gergely, Szabó Péter
 Bubán Tamás, Vaszkó Mihály, Holhós-Kovács Bulcsú, Németh Máté, Fésüs Bence, Tóth Ábel
 Bokor Hanna, Kozák Rózsa, Fazakas Janka, Fazakas Borbála, Gábor Ilka, Ilyés Dóra, Szűcs Petra
 Püskiné Szécsi Judit, Molnár Lea, Czeglédi Anna, Nagy Orsolya, Sipos Zorka, Kovács Anna, Püski Lajos